Ч. 132. Середа 29 (16) червня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Палата панів. — З Угорщини. — Резолюциї босаньского сойму. — Справа Фінляндиї.

На початку вчерашного засіданя палати панів предсідатель кн. Віндішґрец присьвятив слова спомину покійному англійскому королеви Едвардови VII., а відтак згадав про померших членів палати пп. Ґіттерота і Мадейского. По відчитаню впливів приступлено до порядку нарад. Принятий палатою послів закон в справі заказу нічної праці женщин в промислі і в справі друкарских прас передано без дискусиї комісиям. Відтак полагоджено в другім читаню правительственне предложене о зміні постанов що до ревізий відкликів і рекурсів.

Ухвалено дальше закон в справі охорони малолітних переступників і опіки над ними. Також закон о льокальних зелізницях, закон о емеритах старого типу принято після предложеня комісиї. Слідуюче засідане буде нині.

В угорскім соймі роздано на вчерашнім засіданю мандати і вибрано секциї для провіреня їх правосильности. Ті секциї мають на слідуючім засіданю зложити звіт з ревізиї мандатів. Слідуюче засідане відбуде ся в четвер. На дневнім порядку нарад вибір президента, 2 віцепрезидентів, 6 секретарів і квестора.

Один визначний член угорского правительственного сторонництва заявив, що коли будуть покінчені формальности що до уконституованя сойму, то правительство внесе в соймі відразу всі свої предложеня законів, які з огляду на свою наглість мусять бути полагоджені ще перед літними фериями. А має се наступити в сім тижни на першім засіданю сойму. Предметом єго будуть: правительственні розпорядженя що до буджету, взглядно розширене важности минувшорічного буджету також на сей рік, контингент новобранців, а то в тій цили, щоби побір міг розпочати ся 15-го липня, а найдальше 25 липня, заінартикуловане румуньского торговельного договору, після чого сойм по виборах до делеґаций буде міг розпочати літні ферий.

Босаньский сойм зараз на перших засіданях ухвалив таку заяву, котра висловлює домаганя цілого населеня Босни і Герцеґовини без огляду на народности і віроісповіданя. Заява та звучить: Провідники головних сторонництв босаньского сойму Люїч (магомеданин), др. Срскіч (Серб) і др. Сураніч (Хорват) внесли на четверговім засіданю таку резолюцию про розширене обсягу діланя босаньского сойму: Сойм уважає своїм обовязком з патриотизму і льояльности зазначити, що теперішна конституция не дає підстави для користної діяльности, яка відповідала би духови часу і потребам краю: 1) Закон з 22 лютого 1880 р., принятий до конституциї, забезпечує необмежений вплив обох правительств на напрям і засади правлїня, 2) задержано закон з 20 лютого 1879 р., котрим економічно зроблено Босну цілковито зависимою від обох держав монархії, 3) санкционовано конституцийну неодвічальність босаньского правительства, 4) та неодвічальність розтягає ся на обсяг діланя босаньского сойму, о скілько єго законодатну діяльність зроблено ілюзоричною постановами про отримуване наперед призволу обох правительств. 5) репродукцию соймових промов в печати піддано рішеню прокураториї і карним судам, 6) обмежено законодатний почин признанєм абсолютної наглости правительственним предложеням, то само зроблено з правом запитів, котре істнує лиш о стілько, що президентови вільно дати до протоколу витяг з запиту, але нема обовязку відповідати на запити.

---

15)

Тайна раненого.

З французского — Пєрра Салєса.

(Дальше).

Сказавши то, сестра Олимпія пішла сама на стрічу ротмістра; але ще ніколи в житю, навіть на побоєвищи, не чула ся так зворушеною.

Видячи наближаючу ся монахиню, ротмістр положив палець на устах:

— Ти...хо, сестро! — шепнув.

Она здавало ся зовсім годила ся в тім з ротмістром, бо майже рівночасно сказала:

— Тихо, пане ротмістре!

І даючи єму знак очима, потягнула єго в иншу сторону коридора.

Там шепнула:

— Догадую ся, що пан ротмістр не бажають собі, аби спостережено тут вашу присутність....

— Очивидно, моя сестро! Вояки не довіряють мені і мають ся на осторожности.... Треба доконче, аби я почув, що говорять.

— А, так! Отже пан ротмістр не приходять переслухувати Дібрейля?

— Коли він не хоче відповідати, щож зроблю? Ні. Але нині я бачив ся з доктором Дербоа, котрий заявив мені, що коли рана не увільнить ся сама з чужих тіл, котрі там мусять бути, то той бідняга пропащий... То вже майже труп. Справа стає ся отже незвичайно важною. Не хочу допустити, аби ми не вислідили виновника... Дібрейль мав вчера горячку і трохи маячив.... Чи сестра не дочула нічого підозріного?

Монахиня відповіла спускаючи очи:

— В тій хвили він зовсім спокійний.... а незвичайно ослаблений!... То так там говорить єго приятель.... А він ледве від часу до часу процідить яке слово.

— То нічого! Треба доконче, аби ви мені допомогли в тій справі. Безусловно потрібно дати примір.... Чи не можна би послухати під дверми? Они сам на сам, коли сестри там нема, мусять говорити отверто, не оглядаючи ся на нічо....

— Заждіть, пане ротмістр — відозвала ся монахиня, ударяючи ся в чоло — маю гадку!

Очи ротмістра заблисли. Лови на чоловіка розгорячили єго.

— Зробимо так, пане ротмістр — говорила по хвили сестра Олимпія. — Комната, сусідуюча з комнатою Дібрейля, вільна. Всі комнати сполучені з собою малим отвором, котрий з кождої комнати замкнений є віконцем.

— То знаменито, моя сестро, то знаменито! — скрикнув ротмістр Шеню.

Сестра Олимпія говорила дальше:

— Заведу вас до сусїдної комнати; ви отворите віконце з тамтої сторони, а я відомкну єго зі сторони комнати Фірміна. А що ті віконця заслонені білими заслонами, они не побачать вас і нічого не здогадають ся. А ви всьо, що будуть говорити між собою дуже добре учуєте... Лише прошу не робити гуркоту, анї ставати на крісло і прошу ждати, доки не прийду до вас...

Хвильку пізнійше ротмістр Шеню, повний довіря, засідав під малим віконцем, певний, що сим разом підхопить тайну і буде міг дати той бажаний „відстрашуючий примір“.

Сестра Олимпія вернула тимчасом до комнати Фірміна. Вправді удала, що отвирає з тої сторони віконце, але поза білу заслону втиснула подушку і колдру, що майже щільно заткала отвір. Відтак упала на коліна, молячи ся:

— Господи — шепнула — прости мені той підступ і не відкажи нам своєї помочи до кінця!

Тимчасом Марцелька з бючим безладно серцем вбігла на сходи, ведучі до мешканя доктора Дербоа.

Сторожиха на єї питане відповіла:

— Доктор мусить бути у себе дома. Я бачила єго жену, як виходила з дітьми. Він майже ніколи не виходить, хиба до шпиталя.

А однако Марцелька кілька разів і то сильно мусїла дзвонити до дверий мешканя. Ніхто не отвирав.

Чула вправдї, як хтось тихонько наближав ся до дверий і видко заглядав крізь дірку від ключа. Доктор Дербоа був сам і саме обіцював собі, що буде міг спокійно працювати над окінченєм обширної розправи до медичної енциклопедиї, котрої був співробітником. Мусів працювати, аби покрити видатки домашні

Також власть президента обмежає права послів. Резолюция кінчить ся заявою, що конституция не відповідає надіям населеня.

Головні ісповіданя, заступлені в босаньскім соймі виступили отже з критикою краєвого статута, котра звертає ся передусім против впливу обох правительств в законодавство і адміністрацию Босни і Герцеґовини. Крім того сойм жалує ся, що усунено з під єго обсягу справи мита і торгових договорів. Вкінци зазначено в резолюциї протест против обмеженя права посольскої незайманости і запитів та законодатного почину сойму. Ту резолюцию принято одноголосно.

З нагоди двосотних роковин здобутя Виборґа царем Петром Великим, вислав цар Николай II. до фінляндского ґенерал-ґубернатора телеґраму, в котрій вказує, що нове занятє давної російскої правовірної Карелиї поклало підвалини до російского панованя на фінляндскім побережу, а перехід цілої Фінляндиї в посіданє і власність російскої держави, сотворив сильне зоборело для одноцільної нероздільної російскої держави над морем Балтийским.

Російска кольонія у Виборзі обходила то сьвято торжественним богослуженєм, по чім відбуло ся відкритє памятника поляглих під Виборгом російских вояків. В торжестві взяв участь ґенерал ґубернатор, депутациї столичих в Фінляндиї войск і тих полків, що брали участь в облозі Виборґа.

Новинки.

Львів, дня 28 червня 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** Міністерство торговлі іменувало практикантів почтових: Франца Трояновского, Юст. Скримяра, Андрія Боруха у Львові, Йосифа Пруса в Кракові і Бр. Попелюха в Коломиї асистентами почтовими, а галицка дирекция почт і телеґрафів перенесла Фр. Трояновского до Сокаля, Юстина Скримяра до Перемишля, Андрія Боруха до Тарнобжеґа. — Львівский висший суд краєвий іменував канцелярийного официяла в Камінці струм., Ізидора Цесніцкого, старшим официялом канцелярийним ad personam.— Пан Міністер справедливости іменував кандидата нотарияльного, Давида Бернгавта в Бібрці, нотарем в Підбужи.

— **Кваліфікацийні іспити** на учителів ґімнастики в середних школах і учит. семинарях відбудуть ся у Львові дня 7 липня с. р. Кандидати мають внести поданя, заосмотрені: 1) в опис дотеперішного житя, 2) доказ укінченя середної школи або уч. семинаря, 3) означенє, в якій мові наміряють уділяти науки. Поданя до іспитової комісиї приймає провідник комісиї проф. др. Генрик Кадий, Львів, ул. Зелена 15.

— **Осторога перед виїздом до Бразилиї.** Намістництво видало знова окружник до всіх старостів, щоби остерегли населенє перед переселенєм до Бразилиї. В окружнику наведено яркі приміри нужди і горя, якої зазнали переселенці, що прибули в остатних двох літах до Бразилиї. Час вже був би нашим селянам прийти до розуму і не слухати намов корабельних аґентів до їзди до Бразилиї. Аґентам розходить ся лише о провізию, яку дістають від кождого переселенця, а не о їх добро в новім краю. В Парані і инших провинциях Бразилиї настала тепер економічна криза. Нарід бідує і голодує, а нові імміґранти прямо примирають з нужди.

— **Товариство катехитів.** В осени 1907 р. відбув ся зїзд руских катехитів і поручив вибраному комітетови зладити статут „Товариства катехитів“ і заняти ся предложенєм єго властям до затвердженя. Як Впр. о. Е. Гузар оповіщує в „Ниві“, статут сего тов. затвердило Намістництво дня 16 марта 1910 до ч. 1267, а всї наші Ординарияти сей статут одобрили. Цїлию Тов. є (§. 3) підпирати всї справи що мають на меті науку релігії, релігійно-моральне вихованє шкільної молодїжи, та духове і матеріяльне добро членів. Способи до осягненя сеї цїли є (§. 4): а) Обзнакомлювати ся з новійшими катехитичними творами і устроювати сходини і зїзди членів та обговорювати шкільні справи; б) уряджувати виклади, відчити, конференциї та педагогічно-катехитичні курси; в) видавати часописи, шкільні підручники і твори катехитичного і педагогічного змісту; г) уряджувати духовні вправи для катехитів; д) вносити пропамятні письма і петициї до законодатних тїл і властий в справі науки релігії і катехитів; е) видавати опінію на запити духовних і шкільних властий в справах науки релігії і катехитів; з) зноситись з иншими катехитичними товариствами; і) збирати потрібні фонди до осягненя цїлий Тов.; к) завідувати повіреними Тов. фондами і фундациями; л) давати правну оборону членам, при евентуальнім ужитю правних оборонців в заводових відносинах перед шкільними і адміністрацийними властями.

— **Російскі розбишаки.** До львівского суду карного приставлено закованих двох небезпечних російских розбишаків, котрі в сторонах Сокаля зачали були господарити по свому і обкрадали селян та пострілили тяжко жандарма в Конотопах, Стефана Голика, котрий прихопив їх якраз, коли они добували ся до коршми. Оба втекли і здавало ся, що в сторону як до Львова а тимчасом они увихали ся й дальше коло Сокаля, аж остаточно жандармериї при помочи місцевої поліциї удало ся їх зловити. Суть то Іван Скварон літ около 30 і Едвард Зелїньский муляр з Ойслявич в Росиї. Они зразу випирали ся вини а наконець таки признали ся до крадежий і до того, що стріляли до жандарма Голика. Показало ся дальше, що Скварон то небезпечний розбишака, котрий був вже 8 разів караний в Люблинї, а в Холмі допустив ся рабунку і застрілив російского жандарма. Длятого втік він до Галичини, а щоби мав товариша, то забрав з собою і Зелїньского, котрий має також богато гріхів на своїй совісти. За Скварoном слїдять також і російскі власти.

— **Чи би холера в Галичині?** Якась женщина, що їхала зелїзницею з Росиї до Кракова, занедужала в Ряшеві і там померла, а се дало привід до чутки, що в Ряшеві був один случай смерти на холеру. Отже бюро кореспонденцийне одержало із санітарного департаменту Намістництва слідуючу інформацию:

Вчера рано висадили в Ряшеві з вагона особового поїзду Львів - Краків особу, котра їхала з Ярмолинець подільскої губернії і була дуже обезсилена та стала блювати. Блювоти відослано до Львова до бактеріольоґічного розслїду. Розслїди не виказали заразників холери. Однак особа тота померла вчера вечером о 6 год. в ізоляцийнім домі в Ряшеві. Мимо того що розслїди не виказали заразників холери, заряджено секцию тїла і приміненє всяких приписів санітарних, а крім того відбудуть ся знов бактеріольоґічні розслїди. Додати потреба, що Ярмолинці положені в сторонах, де досі не було холери.

— **З комісиї для рентових осель.** Під проводом кр. Маршалка Екс. гр. Стан. Баденього відбуло ся засїданє краєвої комісиї для рентових осель. Комісия ухвалила признати 55 позичок, разом на квоту 484.000 К. Відмовлено 34 просьбам. У всхідних повітах признано: Бібрка: одну позичку в квоті 3.800 К. Богородчани: по одній позичці на квоту 30.000 К, 5.200 К, 5.000 К, 2.300 К і дві по 3.300 К. Долина: по одній позичці на кв. 8.000 К і 1.450 К, Дрогобич: дві позички по 6.000 К, по одній на одну квоту 4.500 К і 1.400 К. Городок: по одній позичці на квоту 16.000 К, 3.000 К, 2.800 К, Львів: по одній позичці на квоту 30.000 К, 12.000 К, 7.350 К і 2.800 К, Перемишляни: одну позичку в квоті 2.300 К. Рогатин: по одній на квоту 8.000 К і 6.000 К, Самбір: по одній на квоту 5.200 К і 4.600 К, Стрий: одну позичку в квоті 3.200 К, Сокаль: одну позичку в квоті 1.900 К, Тернопіль: одну позичку в квоті 5.000 К, Жидачів: по одній позичці в квоті 12.000 К, 7.500 К і 4.200 К. Разом на всхідну Галичину признано 218.000 К, а на західну 269.700 К.

— **Сумний конець весільних перегонів.** У господаря Павлика в Сколошеві коло Радимна відбувало ся підчас Зелених Сьвят весілє. Коли вертали з церкви, стали переганяти ся фіри, що везли весільних гостий, і одна фіра, де сиділа молода пара перевернула ся в рів. Всї, що сиділи на фірі, з виїмкою одного, потерпіли ріжні ушкодженя тїла. Староста весїля вибив собі око, а одна гостя, що приїхала зі Львова, зломила ключицю (кість, що іде від рамени до шиї з переду). Инші порозбивали собі голови і покалічили лиця. А де причина того всего? В коршми! „Перегони розпочали ся безпосередно по тім, коли весільний похід вийшовши з церкви пішов престо до коршми, де всї погостили ся горівкою так, що опісля не були вже в силї розважити що роблять.

і кошти вихованя дїтий і певно був би нікому не отворив. Але побачив стать симпатичної дївчини і єї лице дивно змішане. Отворив отже з поспіхом двері і спитав:

— Що стало ся?

Марцелька зложила руки благаючи. Ледве мала силу сказати:

— Благаю вас, пане докторе... спішіть ся. — Бо инакше будемо погублені!

Однако вскорі заволоділа над собою і передусім подала докторови подробиці: Фірмін маячить, має звиж сорок степенів горячки...

— О, то зле! — воркнув доктор. — Зараз іду.

Одягнув ся чим скорше і поспішали мовчки. Аж в половині дороги, Марцелька відважила ся сказати докторови причину подвійного єї неспокою.

— Не знаю — додала — що зробила сестра Олимпія, але я бачила ротмістра Шеню, як ішов до шпиталя.

— А Дібрейль говорить дурниці — говорить всьо?

Марцелька зробила рух повний розпуки, а вигляд лиця мала так нещасливий, що доктор поспішив з словами потіхи:

— Но, но — сказав — коли сестра Олимпія по вашій стороні, нема нічого страченого...

Прибули вкінци до шпиталя, перейшли майже бігцем коло мешканя дверника, здивованого появою доктора о такій незвичайній порі. Коли наближали ся до комнати Фірміна, сестра Олимпія появила ся на порозі. Горячковим рухом показала на двері сусідної комнати і положила палець на устах. Они від разу пізнали, що там мусів бути ротмістр Шеню, а коли війшовши до комнати, побачили подушку втиснену у віконце, догадали ся цїлого підступу. Марцельці сльози закрутили ся в очах, а доктор усьміхав ся під вусом.

— Добре... добре... моя сестро — сказав. — За той підступ відповіш перед Господом Богом...

Марцелька замкнула двері за собою і станула в них рішивши не впустити нікого, доки Фірмін не перестане маячити.

А Фірмін зойчав і не переставав говорити в горячці:

— Но, но, Цезаре, ударив ти мене що правда порядно. Але нехай собі ротмістр Шеню завдає питаня, які хоче, не дізнає ся нічого... нічого! Але ти мене ударив! Страшно ти мене ударив, мій ти Цезаре!

— Будеш ти вкінци мовчати, ти довгоязикий хлопче! — відозвав ся нагло сильний голос доктора Дербоа, що хотів в той спосіб подїлати на мозок раненого. Фірмін замовк, але знов по хвили зачав своє маячити.

Доктор сильно ударив єго по руці.

— Мовчи же остаточно!

— Коли бо я... я...

— Досить того! Сестро Олимпіє, прошу мені подати хльоралю... А ти, будь тихо!

— Я не сьміла єму дати хльоралю — відозвала ся сестра Олимпія — бо виділа, що він такий ослаблений.

— Треба конечно, аби заснув... — сказав доктор.

(Дальше буде.)

— **Шпігуньства і москвофільска аґітация.** До числа давнійше вже арештованих і по части засуджених шпигунів російских прилучають ся тепер два нові. Арештовано іменно російского дезертира Івана Шалдибіна, котрий коло Угринова в Сокальщині перейшов через границю. Жандарм Грохоляк добачивши єго, набрав зараз підозріня і арештував єго. Требаж знати, що російскі власти войскові від якогось часу умисно кажуть здібнійшим підофіцирам нíби то втікати за кордон до Галичини, щоби они тут яко втікачі з російского войска тим самим могли узискувати собі у нас більшого увзгляднення і свободи, а користаючи з того, могли як найлучше шпигувати, довідувати ся о всім, що могло би придати ся для войскових властий на случай, коли би межи Австро-Угорщиною а Росиєю прийшло до війни. До того, правда, ще далеко, але в Росиї того перекопаня, що промощувати собі заздалегідь дорогу до Галичини не завадить. Отже шлють шпигунів одних за другими.

Ледви що замкнули до Іванової хати одного шпигуна, Шалдибіна, як вже спроваджено й другого а то аж з Борщева, якогось Бернгарда Вайнфельда. Він має літ около 25 і видає ся за якогось еміґрацийного аґента; може бути, що для більшого зиску був рівночасно шпигуном і аґентом еміґрацийним. В Борщеві переведено слідство против него, а що він розвивав і у Львові свою діяльність, то єго відставлено до Львова, де веде ся дальше слідство против него.

В тісній звязи з тим шпигуньством в користь Росиї стоїть і ведена у нас з давен давна т. зв. москвофільска або кацапска аґітация, котра в послідних часах прибрала таки величезні розміри, підшиваючись під штучно видуману і проголошувану в краю якусь російску национальну ідею. Що в Галичині і взагалі нігде в Австриї нема російского народу; що навіть в самій Росиї, де в єго імени верховодить збиранина з цілого сьвіта, оселі того народу зачинають ся аж в глубокій Росиї; що наш нарід званий в Росиї малорускуим (етноґрафічна назва, взята від малої породи наших людий) різко відріжняє себе від Росиян і не уважає себе за одно з ними — се тим москвофільским аґітаторам байдуже, бо они мають передовсім свій власний інтерес на оцї, ну та й розуміє ся інтерес тих, котрим служать. Чи взагалі є в Галичині який російский нарід, чи нема єго і якими дорогами ходить москвофільска аґітация — до сеї справи ми ще вернемо иншим разом, а поки що звернемо тут лиш увагу на найновійший прояв тої шкідливої і небезпечної як для нашого народа і краю так і для держави аґітациї.

Холмщина звана у нас не від нині. Свого часу пішло було туди богато обаламучених москвофільскими аґітаторами людий, за котрими й слід пропав. Нині Холмщина дає знов знати о собі. Туди приїхав ґр. Бобріньский, той сам, що недавно тому їздив і по Галичині в супроводі своїх галицких приятелів. Разом з ним їздять тепер по Холмщині епископ Евлогій, звістний з думи посол Пуришкевич і инші „істінно-рускіє“.

На пирі в Грубішеві пив ґр. Бобріньский тоаст на прилучене Галичини до Росиї а в Холмі станула перед ґр. Бобріньским і еп. Евлогієм депутация галицких селян, запаморочених кацапщиною. Кождий спитає: Звідки они там взяли ся? Звідки таке знакомство наших селян аж з російскими графами та епископами? Звідки у них фонди на таку подорож і чого они туди поїхали? Нема ні найменшого сумніву, що їх вислали туди з чолобитнею ті люди, котрі з давен давна займають ся у нас москвофільскою аґітациєю, а котра стає тим сильнійша і голоснійша, чим більше вимагають того політичні інтереси навіть не російского народу а лиш кождочасного російского правительства. Отже перед тою аґітациєю остерігаємо наших людий і звертаємо на неї їх увагу з тим, щоби не давали ся баламутити несовістним аґітаторам на власну шкоду, на шкоду нашого народу, краю і держави.

Телеґрами.

Відень 28 червня. Є. Вел. Цісар з дружиною від'їхав нині рано на лїтний побут до Ішль. Дня 18. серпня буде Цісар обходити 80-ті роковини уродин в кружку родиннім.

Відень 28 червня. Комісия буджетова розпочала наради над італіяньским факультетом. Промавляв пос. Ґостінчар (Словінець), котрий кінчив свою бесїду перервану на послїднім, перед двома тижднями відбутім засїданю комісиї.

Відень 28 червня. Комісия реґуляміпова, котра нині зібрала ся на наради, не відбула засїданя з причини браку комплету.

Білград 28 червня. З віродостойної сторони доносять, що всякі чутки, мов би наслїдник престола кн. Александер мав виїхати до Софії, щоби там взяти участь в славяньскім конґресї, суть зовсїм безосновні.

Рим 28 червня. В палаті послів заявив міністер справ заграничних Сан Джуліяно в справі Крети що слїдує: В подіях настав того рода зворот, що коли би в пору не зарадило ся, могло би то відбити ся на відносинах між Туреччиною а Грециєю і парушити мир на сході. Основою полїтики Італії єсть удержати територияльний status quo і непарушимість оттоманьскої держави та держав балканьских. Права султана мусять позістати ненарушені. Той погляд подїляють разом з Італїєю три инші опікунчі держави, дїлаючі в порозуміню з Італїєю. Італія журать ся передовсїм удержанем мира і уникає всего, що в наслїдках могло би вїдбілати на ситуацию на балканьскім півострові.

Лісбона 28 червня. Король підписав декрет розвязуючий палату послів.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·32, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59**).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руск. лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).